

استاندارد بین المللی گزارشگری مالی

IFRS 5

دارای های غیر جاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده

استاندارد بین المللی گزارشگری مالی شماره ۵

دارای های غیر جاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده

شماره بند	فهرست مندرجات
۱	• هدف
۲۰۵A	• دامنه کاربرد
۶-۱۴	• طبقه بندی دارایی های غیر جاری (یا مجموعه های واحد) بعنوان نگهداری شده برای فروش یا به قصد واگذاری
۱۳-۱۴	• دارایی های غیر جاری که قصد برکناری آن وجود دارد.
۱۵-۲۹	• اندازه گیری دارایی های غیر جاری (یا مجموعه های واحد) طبقه بندی شده بعنوان نگهداری شده برای فروش
۱۵-۱۹	• اندازه گیری دارایی غیر جاری (یا مجموعه واحد)
۲۰-۲۵	• شناسایی زیان های کاهش ارزش و برگشت آن
۲۶-۲۹	• تغییرات طرح افشاء
۳۰-۴۲	• ارائه و افشاء
۳۱-۳۶A	• ارائه عملیات متوقف شده
۳۷	• سود یا زیان مربوط به عملیات در حال تداوم
۳۸-۴۰	• ارائه دارایی غیر جاری (یا مجموعه واحد) طبقه بندی شده بعنوان نگهداری شده برای فروش
۴۱-۴۲	• سایر موارد افشاء
۴۳	• رهنمود بکارگیری
۴۴-۴۴ D	• تاریخ اجرا
۴۵	• مبانی نتیجه گیری

هدف

- ۱- هدف این استاندارد، تجویز نحوه حسابداری دارایی های نگهداری شده برای فروش و نحوه ارائه و افشای عملیات متوقف شده است. به طور خاص، این استاندارد موارد ذیل را الزامی نموده است:
- (a) دارایی هایی که معیارهای طبقه بندی بعنوان نگهداری شده برای فروش را احراز می کنند به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش فروش اندازه گیری و احتساب استهلاك چنین دارایی هایی متوقف می شود؛ و
- (b) دارایی هایی که معیارهای طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش را احراز می کنند در تراز نامه، و نتایج عملیات متوقف شده در صورت سود و زیان، بطور جداگانه ارائه می شود.

دامنه کاربرد

- ۲- الزامات طبقه بندی و ارائه در این استاندارد، برای تمام دارایی های غیر جاری و تمام مجموعه های واحد بکار می رود، اما الزامات اندازه گیری در این استاندارد برای تمام دارایی های غیر جاری و مجموعه های واحد (به شرح بند ۴) به استثنای دارایی های ذکر شده در بند ۵ که طبق استاندارد مربوطه اندازه گیری می شود، کاربرد دارد.
- ۳- دارایی هایی که طبق استاندارد حسابداری شماره ۱ با عنوان نحوه ارائه دارایی های جاری و بدهی های جاری به عنوان غیرجاری طبقه بندی می شوند، نباید مجدداً به عنوان دارایی های جاری طبقه بندی شوند مگر این که معیارهای طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش طبق این استاندارد را احراز نمایند. دارایی هایی از یک طبقه که واحد تجاری در روال عادی به عنوان غیر جاری تلقی می کند و صرفاً به قصد فروش مجدد تحصیل شده اند نباید به عنوان جاری طبقه بندی شوند مگر این که معیارهای طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش طبق این استاندارد را احراز نمایند.
- ۴- در برخی موارد واحد تجاری گروهی از دارایی ها و بدهی های وابسته به آن را به عنوان یک مجموعه واحد واگذار یا برکنار می کند. چنین مجموعه واحدی، ممکن است یک گروه از واحدهای مولد وجه نقد، یک واحد مولد وجه نقد، یا قسمتی از واحد مولد وجه نقد باشد.
- این مجموعه می تواند در برگیرنده هرگونه دارایی و بدهی واحد تجاری شامل دارایی های جاری بدهی های جاری و دارایی های قابل اندازه گیری طبق بند ۵ این استاندارد.
- اگر یک دارایی غیرجاری به عنوان قسمتی از یک مجموعه واحد در دامنه الزامات اندازه گیری این استاندارد قرار گیرد، الزامات اندازه گیری این استاندارد و برای کل مجموعه بکار می رود به گونه ای که این مجموعه به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش فروش اندازه گیری می شود. الزامات اندازه گیری دارایی ها و بدهی های منفرد در مجموعه واحد در بندهای ۱۸، ۱۹ و ۲۳ بیان شده است.
- ۵- الزامات اندازه گیری این استاندارد در مورد دارایی های ذیل به عنوان یک دارایی منفرد و یا یک مجموعه واحد این استاندارد کاربرد ندارد:

- (a) مالیات دارایی های غیر انتقالی (استاندارد ۱۲ مالیات درآمد)؛
- (b) دارایی های ناشی از مزایای شغلی (استاندارد حسابداری شماره ۱۹)
- (c) دارایی های مالی که در دامنه کاربرد استاندارد حسابداری شماره ۳۹ با عنوان اندازه گیری و تشخیص ابزارهای مالی قرار دارند.
- (d) دارایی های غیرجاری محاسبه شده طبق مدل های ارزش منصفانه در استاندارد حسابداری شماره ۱۴۰ با عنوان سرمایه گذاری در املاک.
- (e) دارایی های غیر جاری که به کمتر از ارزش منصفانه مطابق استاندارد حسابداری شماره ۴۱ اندازه گیری می شود. (استاندارد کشاورزی)
- (f) حقوق قراردادهای تحت قراردادهای بیمه ای با عنوان استاندارد بین المللی شماره ۴
- 5A) طبق بندی، افشاء و اندازه گیری الزامات این استاندارد برای دارایی های غیر جاری (یا مجموعه های واحد) که بعنوان فروش نگهداری شده و هم چنین دارایی های غیرجاری (یا مجموعه واحد) که جهت واگذاری عملیات صاحبدار استفاده می - شود کاربرد دارد.

طبقه بندی دارایی های غیرجاری (یا مجموعه های واحد) بعنوان نگهداری شده برای فروش یا به عصر واگذاری صاحبدار

- ۶- واحد تجاری باید دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) را که مبلغ دفتری آن عمدتاً از طریق فروش و نه استفاده مستمر بازیافت می گردد، بعنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی کند.
- ۷- در این گونه موارد دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) برای فروش فوری در وضعیت فعلی آن، فقط بر حسب شرایطی که برای فروش چنین دارایی هایی (یا مجموعه های واحد) مرسوم و معمول است، در دسترس باشد.
- ۸- برای آن که فروش بسیار محتمل باشد سطح مناسبی از مدیریت واحد تجاری متعهد به اجرای طرح فروش دارایی (یا مجموعه های واحد) باشد و برنامه فعالی برای یافتن خرید و تکمیل طرح فروش، شروع شده باشد بعلاوه برای فروش دارایی (یا مجموعه های واحد) به قیمت منطقی نسبت به ارزش روز آن بازاریابی موثری انجام شده باشد، هم چنین انتظار می رود که شرایط تکمیل فروش طی یک سال از تاریخ طبقه بندی به استثنای آنچه در بند ۹ مجاز شمرده شده است احراز گردد و اقدامات لازم برای تکمیل طرح فروش نشان دهد که انجام تغییرات با اهمیت یا توقف آن بعید است شرایط و رویدادها ممکن است دوره تکمیل فروش را از یک سال طولانی تر کند.
- 8A) واحد تجاری مه متعهد به طرح فروش دارایی ها بوده و با کنترل واحدهای فرعی خویش درگیر است می بایست دارایی ها و بدهیهای واحدهای خویش را بعنوان نگهداری برای فروش طبقه بندی نماید زمانی که معیارهای پاراگراف ۶-۸ تحقق یابد.

۹- شرایط و رویدادها ممکن است دوره تکمیل فروش را از یک سال طولانی تر کند اگر تأخیر از شرایط و رویدادهایی ناشی شود که از کنترل واحد تجاری خارج است و شواهد کافی وجود داشته باشد که واحد تجاری به تعهدات خود نسبت به طرح فروش دارایی ها پایبند است. طولانی تر شدن دوره فروش نمی تواند از طبقه بندی یک دارایی غیر جاری (یا مجموعه های واحد) بعنوان نگهداری شده برای فروش جلوگیری می نماید.

این مورد در صورتی روی خواهد داد که شرایط مندرج در رپوست شماره B احراز گردد.

۱۰- معاملات فروش شامل معاوضه دارایی های غیرجاری با یکدیگر نیز می شود به شرایطی که این معاوضه طبق استاندارد حسابداری شماره ۱۶ با عنوان دارایی های ثابت مشهود، دارای محتوای تجاری باشد.

۱۱- چنانچه واحد تجاری یک دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) را صرفاً به قصد واگذاری تحصیل نماید در تاریخ تحصیلی آن دارایی غیرجاری را فقط در صورتی باید بعنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی کند که الزام یکسال مندرج در بند ۸ (به استثنای آنچه در بند ۹ مجاز شمرده شده است) رعایت شود و احراز هرگونه معیار دیگر مندرج در بندهای ۷ و ۸ که در تاریخ تحصیلی محقق نشده باشد. در یک دوره کوتاه مدت بعد از تحصیل (معمولاً طی مدت ۳ ماه) بسیار متحمل باشد.

۱۲- در صورتی که معیارهای بندهای ۷ و ۸ بعد از تاریخ ترازنامه احراز شود واحد تجاری نباید در صورتهای مالی، دارایی های غیرجاری (یا مجموعه ای واحد) را بعنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی کند. با این وجود هنگامی که این معیارها بعد از تاریخ ترازنامه اما قبل از تأیید صورتهای مالی احراز شود واحد تجاری باید اطلاعات تعیین شده در پاراگراف ۴۱ در بندهای (a)، (b) و (d) در یادداشتهای توضیحی افشاء کند.

۱۲A) دارایی های غیرجاری (یا مجموعه های واحد) زمانی بعنوان نگهداری جهت واگذاری طبقه بندی می شوند که واحد تجاری معتمد به واگذاری آن به مالکان آن باشد. جهت این موضوع، دارایی ها باید در شرایط فعلی جهت واگذاری موجود باشند و واگذاری متحمل باشد. تکمیل فعالیت واگذاری معمولاً انتظار می رود ظرف یکسال از تاریخ طبقه بندی اجرا گردد. فعالیت های واگذاری باید تغییرات مهم را که ایجاد و یا حذف می گردند نشان دهد. احتمال تصویب سهامداران باید بعنوان بخشی از متحمل بودن واگذاری ارزیابی گردد.

دارایی های غیرجاری که قصد برکناری آن وجود دارد

۱۳- واحد تجاری نباید یک دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) که قصد برکناری آن وجود دارد را به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی کند زیرا مبلغ دفتری آن اساساً از طریق استفاده مستمر بازیافت خواهد شد. با این حال، چنانچه مجموعه های واحد که قصد برکناری آن وجود دارد. شرایط عملیات متوقف شد. طبق پاراگراف ۳۲ بندهای a تا c را احراز کند واحد تجاری باید نتایج عملیات و جریانهای نقدی آن مجموعه را طبق بندهای ۳۳ و ۳۴ در تاریخی که استفاده از آنها متوقف می شود بعنوان عملیات متوقف شده ارائه نماید. دارایی های غیرجاری (یا مجموعه های

واحد) که قصد برکناری آن وجود دارد شامل مواردی است که از دارایی تا پایان عمر اقتصادی آن استفاده می شود و مواردی که بجای فروش، استفاده از دارایی متوقف می شود.

۱۴- واحد تجاری نباید، دارایی غیرجاری که به طور متوقف استفاده نمی شود را به عنوان برکنار شده محسوب کند.

اندازه گیری دارایی های غیرجاری (یا مجموعه های واحد)

۱۵- واحد تجاری باید دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) طبقه بندی شده بعنوان نگهداری شده برای فروش را به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش فروش اندازه گیری کند.

۱۵A) واحد تجاری باید دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) طبقه بندی شده بعنوان نگهداری شده برای واگذاری را به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش واگذاری اندازه گیری نماید.

۱۶- چنانچه یک دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) که جدیداً تحمیل شده، معیارهای طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش (به شرح بند ۱۱) را احراز نماید در رعایت بند ۱۵ آن دارایی (یا مجموعه های واحد) در شناخت اولیه به اقل مبلغ دفتری و با فرض عدم طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش؛ برای مثال بهای تمام شده و خالص ارزش فروش شناسایی می شود. اگر دارایی غیر جاری با (یا مجموعه های واحد) در قالب یک ترکیب تجاری تحمیل شده باشد، باید به خالص ارزش فروش اندازه گیری شود.

۱۷- چنانچه انتظار رود فرایند فروش در بیش از یک سال تکمیل شود، واحد تجاری باید مخارج فروش را به ارزش فعلی اندازه گیری نماید هرگونه افزایش در ارزش فعلی مخارج فروش ناشی از گذشت زمان، در صورت سود و زیان به عنوان هزینه تامین مالی شناسایی می شود.

۱۸- مبلغ دفتری یک دارایی غیر جاری (یا دارایی ها و بدهی های مربوط به یک مجموعه واحد) بلافاصله قبلی از طبقه بندی اولیه آن بعنوان نگهداری شده برای فروش، باید طبق استاندارد حسابداری مربوط اندازه گیری شود.

۱۹- در اندازه گیری مجدد بعدی یک مجموعه واحد، مبلغ دفتری دارایی ها و بدهی هایی مستثنی شده از الزامات اندازه گیری این استاندارد که در یک مجموعه واحد به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شده است، باید قبل از اندازه گیری مجدد مجموعه واحد به خالص ارزش فروش آن طبق استاتنداردهای حسابداری مربوط اندازه گیری شود.

شناسایی زیان های کاهش ارزش و برگشت آن

۲۰- واحد تجاری باید زیان ارزش برای هرگونه کاهش ارزش اولیه یا بعدی دارایی (یا مجموعه های واحد) به خالص ارزش فروش را تا حدی که طبق بند ۱۹ شناسایی نشده است. شناسایی کند.

۲۱- واحد تجاری باید هرگونه افزایش بعدی درخالص ارزش فروش یک دارایی را به عنوان سود شناسایی کند، اما این سود نباید از زیان کاهش ارزش انباشته ای که قبلاً طبق این استاندارد و یا استاندارد حسابداری شماره ۳۶ با عنوان (...) شناسایی شده است، بیشتر شود.

۲۲- واحد تجاری باید هرگونه افزایش بعدی در خالص ارزش مجموعه واحد، به شرح زیر سود شناسایی کند:

(a) تا حدی که طبق بند ۱۹ شناسایی نشده است اما

(b) تا حدی که زیان کاهش ارزش انباشته شناسایی شده، طبق این استاندارد و یا سایر استانداردهای حسابداری و برای دارایی های غیرجاری که در اخذ الزامات اندازه گیری این استاندارد قرار می گیرند بیشتر نباشد.

۲۳- زیان کاهش ارزش (یا هرگونه سود بعدی) شناسایی شده برای مجموعه ای واحد باید مبلغ دفتری دارایی های غیرجاری آن مجموعه را که در اخذ الزامات اندازه گیری این استاندارد قرار می گیرد به شرح مندرج در بندهای ۱۰۴ a، ۱۰۴ b و ۱۲۲ استاندارد حسابداری شماره ۳۶، کاهش (افزایش) دهد.

۲۴- سود یا زیانی که تا تاریخ فروش یک دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) شناسایی نشده باید در تاریخ قطع شناخت شناسایی گردد. الزامات مربوط به قطع شناخت در بندهای ۶۷ تا ۷۲ استاندارد حسابداری شماره ۱۶ با عنوان دارایی های ثابت مشهود (تجدید نظر شده در سال ۲۰۰۳) و بندهای ۱۱۷ تا ۱۱۲ استاندارد حسابداری شماره ۳۸ با عنوان دارایی های نامشهود تجدید نظر شده در ۲۰۰۴) آمده است.

۲۵- واحد تجاری نباید یک دارایی غیرجاری که..... یا در قالب بخشی از یک مجموعه واحد بعنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شده است را مستهلک کند. شناسایی سود تضمین شده و سایر هزینه های قابل انتساب به بدهی های مجموعه واحدی که به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شده است، ادامه می یابد.

تغییرات طرح فروش

۲۶- در صورتی که واحد تجاری یک دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) را به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی نموده باشد، اما معیارهای مندرج در بندهای ۷ تا ۹ دیگر برقرار نباشد واحد تجاری باید طبقه بندی دارایی (یا مجموعه های واحد) به عنوان نگهداری شده برای فروش را متوقف نماید.

۲۷- واحد تجاری باید یک دارایی غیرجاری را که طبقه بندی آن به عنوان نگهداری شده برای فروش متوقف شده است (یا این که از مجموعه واحد نگهداری شده برای فروش خارج می شود) به اقل مبالغ ذیل اندازه گیری کند.

(a) مبلغ دفتری آن قبل از این که دارایی غیرجاری (یا مجموعه های واحد) به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شود پس از تعدیل بابت هرگونه استهلاک، یا تجدید ارزیابی که در صورت عدم طبقه بندی دارایی (یا مجموعه های واحد) به عنوان نگهداری شده برای فروش شناسایی می شود.

(b) مبالغ بازیافتی آن در تاریخ انصراف از فروش.

۲۸- واحد تجاری باید هرگونه تعدیل لازم در مبلغ دفتری یک دارایی غیرجاری که طبقه بندی آن به عنوان نگهداری شده برای فروش متوقف شده است را در دوره ای که معیارهای مندرج در بندهای ۷ تا ۹ دیگر برقرار نباشد، در سود و زیان عملیات در حال تداوم منظور نماید. واحد تجاری باید هرگونه تعدیل از این بابت را در همان سرفصل مورد استفاده طبق بند ۳۷ برای ارائه سود و زیان شناسایی شده منظور نماید.

۲۹- اگر واحد تجاری از مجموعه واحدی که به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شده است دارایی یا بدهی..... را خارج کند. اندازه گیری باقی مانده دارایی ها و بدهی ها در صورتی به عنوان مجموعه واحد ادامه می یابد که این مجموعه حائز معیارهای مندرج در بندهای ۷ تا ۹ باشد. در غیر اینصورت، باقی مانده دارایی غیرجاری گروه که به طور منفرد شرایط طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش را دادند باید به طور جداگانه به اقل مبلغ دفتری و خالص ارزش فروش در آن تاریخ اندازه گیری شوند. هر دارایی غیر جاری که معیارهای ذکر شده را احراز نکند طبق بند ۲۶ طبقه بندی آن به عنوان نگهداری شده برای فروش متوقف می شود.

ارائه و افشاء

۳۰- واحد تجاری باید اطلاعاتی را ارائه و افشاء کند که استفاده کنندگان صورتهای مالی را در ارزیابی آثار مالی عملیات متوقف شده و واگذاری دارایی های غیرجاری (یا مجموعه های واحد) کمک کند.

ارائه عملیات متوقف شده

۳۱- ترکیب عملیات و جریانهای نقدی واحدهای تجاری باید به روشنی متمایز باشد هم چنین اهداف گزارشگری مالی سایر بخش های واحد تجاری بعبارت دیگر، ترکیب واحدها مولد وجه نقد یا گروهی از واحدهای مولد وجه نقد جهت نگهداری استفاده خواهد گردید.

۳۲- توقف عملیات ترکیبی واحدهای تجاری مشمول واگذاری یا طبقه بندی شده جهت فروش و:

(a) نماینده یک بخش تجاری با اهمیت یا واحد جغرافیایی..... از عملیات.

(b) بخشی از طرح تعدیل واگذاری واحدهای تجاری یا واحدهای جغرافیایی منفک از عملیات.

(c) یک واحد فرعی منحصراً تحصیل شده با دیدگاه فروش مجدد.

۳۳- واحد تجاری باید موارد زیر را افشاء کند:

(a) یک مبلغ واحد در متن صورت سود و زیان که شامل مجموع ارقام زیر است:

(۱) سود (بعد از مالیات) یا زیان عملیات متوقف شده؛ و

۲) سود (بعد از مالیات) یا زیان ناشی از اندازه گیری دارایی ها (یا مجموعه های واحدی) که عملیات متوقف شده را تشکیل می دهند به خالص ارزش فروش یا سود (بعد از مالیات) یا زیان ناشی از واگذاری آنها.

(b) اجزای مبلغ ذکر شده در بند الف به تفکیک:

- ۱) درآمدها، هزینه ها و سود (قبل از مالیات) یا زیان عملیات متوقف شده،
 - ۲) مالیات بر درآمد مربوط بند ۸۱ استاندارد حسابداری ۱۲.
 - ۳) سود یا زیان شناسایی شده ناشی از اندازه گیری دارایی ها (یا مجموعه های واحدی) که عملیات متوقف شده را تشکیل می دهند به خالص ارزش فروش یا سود (بعد از مالیات) یا زیان ناشی از واگذاری آنها.
- اجزای مذکور را می توان در یادداشتهای توضیحی یا در متن صورت سود و زیان ارائه کرد. در صورتی که این اجزا در متن صورت سود و زیان ارائه شود، باید در بخش عملیات متوقف شده، یعنی جدا از عملیات در حال تداوم ارائه گردد. در خصوص واحدهای فرعی اخیراً تحصیل شده که شرایط طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش را در زمان تحصیل احراز کند (بهبند ۱۱ مراجعه شود)، این افشاء ضرورت ندارد.

(c) خالص جریان های نقدی عملیات متوقف شده به تفکیک فعالیتهای عملیاتی، سرمایه گذاری و تأمین مالی این افشاء را می توان در یادداشتهای توضیحی یا در متن صورت جریان وجوه نقد ارائه کرد در خصوص واحدهای فرعی اخیراً تحمیل شده که شرایط طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش را در زمان تحمیل احراز کند (به بند ۱۱ مراجعه شود)، این افشاء ضرورت ندارد.

(d) مبالغ درآمد فعالیتهای مستمر عملیات متوقف شده صاحبکار ممکن است هم در یادداشتهای پیوست، یا در صورت سود و زیان جامع افشاء گردد.

۳۳A) اگر یک واحد تجاری ترکیبی که از سود یا زیان را در یک صورت سود و زیان بصورت جداگانه ارائه نماید همانند پاراگراف (۸۱ استاندارد حسابداری شماره ۱ و تجدید نظر شده ۷-۲) یک بخش مرتبط با توقف عملیات افشاء می گردد در یک صورت جداگانه.

۳۴- یک واحد تجاری باید موارد افشاء مندرج در پاراگراف ۳۳ را برای دوره های قبلی در صورتهای مالی ارائه نماید. افشاء هایی که مرتبط با نتایج همه عملیات متوقف شده پایان دوره گزارشگری باشد.

۳۵- تعدیلات در دوره جاری نسبت به مبالغی که قبلاً در عملیات متوقف شده ارائه گردیده است و به طور مستقیم مربوط به واگذاری یا برکناری عملیات متوقف شده در دوره های قبل می باشد باید به طور جداگانه در عملیات متوقف شده طبقه بندی شود. ماهیت و مبلغ چنین تعدیلاتی باید افشاء گردد. نمونه وضعیت هایی که ممکن است به این تعدیلات منجر شود به شرح زیر است:

(a) رفع ابهامات مربوط به شرایط واگذاری، مانند قطعی شدن بهای معامله و جبران خسارت وارده.

(b) رفع ابهاماتی که بطور مستقیم به عملیات یک بخش، قبل از واگذاری آن مربوط می شود، مانند تعهدات زیست محیطی و تضمین محصولات توسط فروشنده.

(c) تسویه تعهدات مرتبط با مزایای پایان خدمت و بازنشستگی کارکنان، مشروط به این که تسویه به طور مستقیم مربوط به واگذاری باشد.

۳۶- چنانچه واحد تجاری طبقه بندی یک بخش از واحد تجاری به عنوان نگهداری شده برای فروش را متوقف نماید، نتایج عملیات و جریان وجوه نقد آن بخش که قبلاً تحت عنوان عملیات متوقف شده طبق بندهای ۳۳ تا ۳۵ ارائه شده، باید تجدید طبقه بندی شود این تجدید ارائه باید تشریح شود.

(۳۶A) یک واحد تجاری متعهد به طرح فروش که با زیان کنترل واحدهای فرعی خویش درگیر است باید اطلاعات پاراگراف ۳۶-۳۳ را هنگامی که واحد فرعی یا مجموعه واحدها با عملیات متوقف شده مطابق پاراگراف ۳۲ روبه رو می شوند افشاء نمایند.

سود یا زیان مربوط به عملیات در حال تداوم

۳۷- هرگونه سود یا زیان اندازه گیری مجدد یک دارایی غیر جاری (یا مجموعه ای واحد) که به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شده است و مشمول تعریف عملیات متوقف شده نگردد باید در سود یا زیان عملیات در حال تداوم منظور شود.

ارائه دارایی غیر جاری (یا مجموعه واحد) طبقه بندی شده بعنوان نگهداری شده برای فروش

۳۸- واحد تجاری باید دارایی غیر جاری طبقه بندی شده به عنوان نگهداری شده برای فروش و دارایی های یک مجموعه واحد طبقه بندی شده به عنوان نگهداری شده برای فروش را جدا از سایر دارایی ها در ترازنامه ارائه کند. بدهی ها در ترازنامه ارائه گردد. این دارایی ها و بدهی ها نباید با یکدیگر... شوند و مبلغ آن ها به طور جداگانه ارائه گردد. به استثنای آنچه که در بند ۳۹ مجاز می باشد طبقات عمده دارایی ها و بدهی های طبقه بندی شده به عنوان نگهداری شده برای فروش باید به طور جداگانه در یادداشتهای توضیحی افشاء گردد. واحد تجاری باید هرگونه سود تحقق نیافته مربوط به دارایی های غیر جاری (یا مجموعه های واحد) طبقه بندی شده بعنوان نگهداری شده برای فروش را که به طور مستقیم در حقوق صاحبان سهام شناسایی شده است، به طور جداگانه ارائه کند.

۳۹- چنانچه مجموعه واحد، یک واحد فرعی باشد که اخیراً تحمیل شده است و شرایط طبقه بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش را در زمان تحمیل احراز می کند (به بند ۱۱ مراجعه شود) افشای طبقات عمده دارایی ها و بدهی ها ضرورت ندارد.

۴۰- در مواردی که واحد تجاری در دوره جاری، به دلیل ایجاد شرایط جدید، دارایی های غیرجاری یا دارایی ها و بدهی های مجموعه واحدی را که در ترازنامه دوره های قبل به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی شده است، تغییر طبقه بندی دهد، تجدید ارائه اقلام مقایسه ای از این بابت ضرورت ندارد.

سایر موارد افشاء

۴۱- واحد تجاری باید در دوره ای که دارایی غیرجاری (یا مجموعه واحد) به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه بندی یا واگذاری شود، اطلاعات زیر را در یادداشتهای توضیحی افشاء کند:

(a) شرحی از دارایی غیرجاری (یا مجموعه واحد).

(b) تشریح واقعیت ها و شرایطی که به واگذاری مورد انتظار منجر می شود و روش و زمان مورد انتظار واگذاری.

(c) سود یا زیان شناسایی شده بر طبق بندهای ۲۰ تا ۲۲ و در صورت عدم ارائه جداگانه در متن صورت سود و زیان، سرفصلی از صورت سود و زیان که شامل آن سود و زیان باشد.

(d) در مواردی لازم، قسمتی که در آن دارایی غیرجاری (یا مجموعه واحد) طبق استاندارد حسابداری شماره ۸ با عنوان گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف ارائه می شود.

۴۲- چنانچه بند ۲۶ یا بند ۲۹ بکارگرفته شود. واحد تجاری در دوره ای که تصمیم می گیرد طرح فروش دارایی غیرجاری (یا مجموعه واحد) را تغییر دهد، باید شرحی از واقعیت ها و شرایطی که منجر به این تصمیم شده است و اثرات این تصمیم به نتایج عملیات و جریان وجوه نقد آن دوره و دوره های قبلی که ارائه می شود را افشاء کند.

نحوه اجرا در دوره مورد نظر

۴۳- استاندارد حسابداری مزبور جهت دارایی های غیرجاری (یا مجموعه واحد) که معیارهای طبقه بندی بعنوان نگهداری برای فروش و یا عملیات متوقف شده را دارا باشند بعد از تاریخ اجرا از این قانون بکار می رود. یک واحد تجاری ممکن است الزامات استاندارد حسابداری مزبور را برای همه دارایی های غیر جاری (یا مجموعه واحد) که شرایط طبقه بندی بعنوان نگهداری شده برای فروش و یا طبقه بندی شده بعنوان عملیات متوقف شده را احراز می نمایند قبل از تاریخ مؤثر این استاندارد بکار برد ارزیابی و دیگر اطلاعات جهت بکارگیری این استاندارد باید از زمان نشأت گرفتن این معیارها کسب گردد.

تاریخ اجراء

۴۴- واحد تجاری باید الزامات این استاندارد را بعد از ۱ ژوئن ۲۰۰۵ بکارگیرند.
اگر یک واحد تجاری الزامات این استاندارد را برای دوره قبل از ۱ ژوئن ۲۰۰۵ بکارگیرد باید موارد آن را افشاء نماید.

۴۴A) استاندارد بین المللی شماره ۱ (تجدید نظر شده در ۲۰۰۷) اصلاحات بکار گرفته شده در این استاندارد را اصلاح نموده است. همچنین پاراگراف ۳ و ۳۸ ویرایش گردیده و پاراگراف ۳۳A به آن اضافه شده است. واحدهای تجاری باید این اصلاحات را برای دوره مالی بعد از ژوئن ۲۰۰۹ بکار گیرند. اگر یک واحد تجاری استاندارد حسابداری بین المللی شماره ۱ (تجدید نظر شده ۲۰۰۷) یک دوره زودتر بکار برده باشد، اصلاحات ذکر شده باید برای آن دوره مجدداً بکار گرفته شود.

۴۴B) استاندارد بین المللی شماره ۲۷ پاراگراف ۳۳A را بدان افزود. واحدهای تجاری باید اصلاحات مزبور را برای دوره های بعد از ۱ ژوئن ۲۰۰۹ بکار گیرند. اگر واحد تجاری استاندارد ۲۷ را برای دوره های قبل بکارگیرد اصلاحات ذکر شده نیز باید برای آن دوره ها بکار گرفته شود. اصلاحات مزبور باید عطف به مابقی گردد.

۴۴C) پاراگراف ۸A و ۳۶A با استاندارد حسابداری بوجود آمده در May ۲۰۰۸ بهبود یافت واحدهای تجاری باید الزامات این استاندارد را برای دوره های بعد از July ۲۰۰۹ بکار گیرند.

گرچه واحدهای تجاری نباید الزامات این استاندارد را برای دوره های قبل از ۱ ژوئای ۲۰۰۹ بکارگیرند مگر این که استاندارد بین المللی شماره ۲۷ نیز بکارگرفته شود.

اگر واحد تجاری اصلاحات را قبل از ۱ جولای ۲۰۰۹ بکار می گیرد ذکر افشاء حقایق آن نیز اجباری است.

یک واحد تجاری باید اصلاحات مزبور در آینده را از زمانی که استاندارد شماره ۵ بکار گرفته شد استفاده نماید.

۴۴D) پاراگراف ۵A، ۱۲A و ۱۵A اضافه و پاراگراف ۸ بوسیله IFRIC17 با عنوان توزیع و افشاء دارایی های غیر نقدی در نوامبر ۲۰۰۸ اصلاح گردید.

اصلاحات مزبور باید با عطف به آینده برای دارایی های غیرجاری (یا مجموعه واحد) که بعنوان عملیات متوقف شده صاحبکار طبقه بندی گردیده اند در دوره مالی ابتدا یا بعد از ۱ جولای ۲۰۰۹ بکار می رود. کاربرد زودتر آن مجاز می باشد.

اگر یک واحد تجاری اصلاحات مزبور را برای دوره قبل از ۱ جولای ۲۰۰۹ بکار گیرد باید حقایق و جزئیات مربوط به آن را افشاء نماید و هم چنین استاندارد حسابداری شماره ۳ با عنوان ترکیب های تجاری (تجدید نظر شده ۲۰۰۸) و استاندارد بین المللی شماره ۲۷ و IFRIC17 را بکار گیرد.